

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 44C/227/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316216594
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Vaverčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1316216594.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III pred sudkyňou JUDr. Dagmar Vaverčákovou v spore žalobcov: 1/ D. W. , nar. XX.XX.XXXX, bytom R., R. XX, štátny občan SR, 2/ T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., R. XX, štátny občan SR, obaja v zastúpení: JUDr. Michal Krutek, s. r. o., so sídlom v Trnave, hlavná 11, IČO: 47 254 581, proti žalovaným : 1/ O.. Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., H. R. XXXX/X, štátny občan SR, v zastúpení: JUDr. Andrej Gara, advokát, AK v Bratislave, Štefánikova 14, 2/ Bc. I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., H. R. XXXX/X, štátny občan SR, v zastúpení: Mgr. Ing. Juraj Trokan, advokát, AK v Trnave , Vajanského 10, o zaplatenie 40.000,- Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ 40.000,- Eur istiny s úrokom z omeškania vo výške 5,0% ročne zo sumy 40.000,-Eur od 26.05.2016 až do zaplatenia a to spoločne a nerozdielne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu žalobcov 1/ a 2/ zamietá.
- III. Žalobcom 1/ a 2/ súd priznáva náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %, ktoré sú povinní žalovaní 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne, a to do pätnástich dní od právoplatnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania, na účet právneho zástupcu žalobcov.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na súd dňa 10.10.2016 sa žalobcovia domáhali voči žalovaným zaplatenia 40.000,- Eur istiny s príslušenstvom a to titulom zmluvy o pôžičke.
2. Žalobu odôvodnili tým, že žalobca 1/ dňa 11.10.2013 vybral zo spoločného účtu so žalobkyňou 2/ v sumu 32.000,-Eur v hotovosti, z ktorých požičali sumu 30.000,- Eur žalovaným. Dňa 28.09.2014 žalobcovia uskutočnili príkaz na úhradu sumy 10.000, - Eur ako druhej časti pôžičky na účet žalovaného 1/. Následne žalobca 1/ telefonicky kontaktoval žalovaného 1/ so žiadosťou o vrátenie pôžičky v žalovanej výške. Žalovaný 1/ prisľúbil žalobcovi 1/ osobné stretnutie, na ktorom sa mali dohodnúť o ďalších podmienkach. Žalobca 1/ vyzval žalovaného 1/ na vrátenie pôžičky v žalovanej výške aj emailom zo dňa 03.05.2015, nakoľko neprišlo k osobnému stretnutiu dohodnutého telefonicky. Žalobca 1/ na predmetnú výzvu nereagoval. Žalovaný 1/ nereagoval ani na výzvu prostredníctvom emailu na vrátenie pôžičky v žalovanej výške zo dňa 19.05.2015 a ani na SMS správu zo dňa 19.08.2016.
3. Na dôkaz svojich tvrdení žalobcovia súdu predložili: sms komunikáciu z 19.08.2015 07.05.2015, e-mailovú komunikáciu z 19.05.2016 a 03.05.2015, prepis telefonického rozhovoru so žalovaným 1/, doklady o výberoch z účtu z 28.09.2014, 11.10.2013, hotovostný výber na 32.000,- Eur zo SLSP - poznámka: požičané Jaššovcom 30.000,- Eur, CD.

4. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný 1/ odpor dňa 06.02.2017, doručený na súd dňa 14.02.2017. V odpore žalovaný 1/ uviedol, že s návrhom žalobcov nesúhlasí v celom rozsahu, nestotožňuje sa so všetkými skutkovými tvrdeniami a listinnými dôkazmi a žalobu žiada zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Žalobcovia existenciu záväzkovoprávneho vzťahu zo zmluvy o pôžičke nepreukázali a žalovaný 1/ tvrdí, že medzi stranami sporu nikdy nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke. Zmluva o pôžičke má charakter reálnej zmluvy, veriteľ je povinný najmä predmet pôžičky odovzdať dlžníkovi. V tomto prípade žalobcovia nepreukázali, že hotovosť, ktorú preukázateľne vybrali z účtu z banky odovzdali vo výške 30.000,-Eur k rukám žalovaného 1/. Žalovaný 1/ nikdy od žalobcov neobdržal nimi uvádzané finančné prostriedky. Žalobcovia teda nepreukázali, že došlo k dohode strán a následne ku skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky. Je pravdou, že žalobcovia dňa 28.09.2014 poukázali na účet žalovaného 1/ sumu vo výške 10.000,-Eur, avšak žalovaný 1/ kontaktoval žalobcov a žiadal ich o uvedenie dôvodu, prečo mu tieto finančné prostriedky poskytli a na aký účel mali slúžiť. Strany sporu totiž neuzavreli žiadnu zmluvu o pôžičke. Žalovaný 1/ nežiadal žalobcov o poskytnutie akejkoľvek sumy. Z tohto dôvodu by sa žalobcovia mohli domáhať výlučne vrátenia predmetnej sumy 10.000,-Eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Na základe uvedeného žalovaný 1/ tvrdí, že žalobcovia na poukázanie sumy vo výške 10.000,-Eur nemali žiaden právny dôvod, neexistovala žiadna dohoda a ani požiadavka zo strany žalovaných pre takéto plnenie a preto vznáša námietku premlčania uplatneného nároku vo vzťahu k žalobcami uplatnenej sume 10.000,-Eur, nakoľko túto žalovaný 1/ považuje za premlčanú a to dňom 29.09.2016.

5. Na dôkaz svojich tvrdení žalovaný 1/ súdu predložil: výpisy z účtu v TatraBanke č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 07.12.2011 do 07.03.2015.

6. Žalovaná 2/ sa k podanej žalobe písomne nevyjadřila.

7. Keďže žalovaný 1/ v celom rozsahu uplatnený nárok žalobcu neuznal, súd doručil odpor žalovaného 1/ žalobcom v zmysle § 167 ods. 3 CSP a umožnil sa im vyjadriť v lehote stanovenej súdom, aby uviedli ďalšie skutočnosti a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobcovia sa k odporu žalovaného 1/ vyjadrili písomne podaním zo dňa 06.03.2017 a predložili súdu ďalšie skutočnosti a dôkazy. Žalobcovia uviedli, že tvrdenia žalovaného 1/ sa nezakladajú na objektívne preukázaných skutočnostiach (SMS správy, prepis telefonického hovoru). K námietke premlčania žalovaného 1/ vo vzťahu k časti žalobcami uplatnenej sumy vo výške 10.000,-Eur žalobcovia uviedli, že žalovaný 1/ nepredložil dôkazy o tom, že by dňa 29.09.2014, teda bezprostredne po poukázaní tejto sumy žalobcami na účet žalovaného 1/, týchto kontaktoval a žiadal o uvedenie dôvodu poskytnutia týchto finančných prostriedkov. Predmetné finančné prostriedky si žalovaný 1/ ponechal a použil ich na stavbu rodinného domu. Žalobcovia sú presvedčení, že keby boli uvedené finančné prostriedky skutočne zaslané bezdôvodne, správnym postupom by bolo ich vrátenie späť žalobcom. Žalobcovia poukázali na ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Žalobcovia požiadali žalovaného 1/ o splnenie zmluvy o pôžičke emailom zo dňa 03.05.2015, v ktorom okrem iného uviedli: " zachovaj sa ako chlap a oznám mi, kedy mi túto sumu vrátiš ". Z uvedeného vyplýva, že v kontexte s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka začala premlčacia doba plynúť odo dňa 04.05.2015. Žalobcami uplatnené právo bolo teda uplatnené včas. Žalobcovia zároveň navrhli vykonanie u dôkazov výsluchom strán sporu.

8. K vyjadreniu žalobcov sa žalovaný 1/ vyjadril písomne podaním zo dňa 17.05.2017. Opätovne poukázal na skutočnosť, že žalobcovia nepredložili dôkazy na podopretie tvrdení, že došlo medzi stranami sporu k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke. Predmetnú žalobu žalobcov považuje žalovaný 1/ za reakciu na skutočnosť, že súd zamietol žalobu žalovanej 2/ proti žalovanému 1/ o určenie vlastníckeho práva vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 21C 279/2015. V rovnakom čase sa žalobcovia a žalovaná 2/ dozvedeli o podaní žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva žalovaným 1/. Strany sporu neuzatvorili zmluvu o pôžičke ani ohľadne sumy 30.000,-Eur, ani ohľadne sumy 10.000,-Eur. Žalovaný 1/ opätovne uviedol, že nežiadal žalobcu o poskytnutie akejkoľvek sumy. Žalobcovia na poukázanie sumy na účet žalovaného 1/ vo výške 10.000,-Eur nemali žiaden právny dôvod. Žalovaný 1/ predložil súdu - rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 21C 279/2015 z 20.09.2016, ftk. žaloby o vyporiadanie BSM, potvrdenia o príjmoch žalovaného 1/ v roku 2009.

9. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na ktoré sa dostavili strany sporu a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Súd vykonal dokazovanie dôkazmi uvedenými v bode 3, 5 a 8 vykonal aj ďalšie dokazovanie v rozsahu vyluču strán sporu a zistil tento skutkový stav :

11. Z výsluchu žalobcu 1/ súd zistil, že žalovaná 2/ je dcéra žalobcov a žalovaný 1/ je ich bývalý zať. V roku 2013 začali žalovaní stavať rodinný dom v Rači a s manželkou im pomáhali tak, že chodili k deťom 1-2 krát do týždňa. Žalovaní ich oslovili na pôžičku na stavbu rodinného domu a žalovaný 1/ uviedol, že potrebuje 30.000,- Eur v hotovosti. Keďže žalobcovia mali takú sumu, súhlasili. V pobočke Slovenskej sporiteľne vo Vrbovom si žalobca 1/ dohodol výber peňazí na piatok, bolo to 32.000,- Eur, z ktorých 30.000,- Eur dali žalovaným a 2.000,- Eur si nechali. K odovzdaniu 30.000,- Eur došlo v byte žalovaných v Bratislave na Tupého ulici, kde obálku so 60 - timi 500 eurovými bankovkami odovzdal žalovanému 1/. Vtedy mali dobré vzťahy, takže potvrdenie žalobcovia nežiadali. Žalovaný 1/ vtedy uviedol, že im ich vrátia do 1 roka, bolo to v utorok 15.10.2013. Pri odovzdávaní peňazí boli prítomní žalobcovia a obidvaja žalovaní. Za necelý rok žalobcov opäť žalovaní oslovili, vtedy žalovaný 1/ uviedol, že aby sa mohli rýchlo presťahovať do domu, tak potrebuje 10.000,- Eur a zase v hotovosti, bolo to v 8/2014. Žalobca 1/ bol v tom čase mimo a preto tie peniaze poslal žalovanému 1/ cez internet banking na jeho osobný účet a to 28.09.2014. Nasledujúci deň si zavolali, žalovaný 1/ mu poďakoval a že do roka mu peniaze vráti. Keďže peniaze im nevrátili, tak to žiadali od dcéry a ona im povedala, že financie má na starosti žalovaný 1/. Žalobca 1/ preto dňa 10.03.2015 telefonoval žalovanému 1/ a on mu priamo neodpovedal, zahmlieval, nakoniec povedal, že má veľa práce a že sa dohodnú. Následne mu žalobca 1/ posielal e-maily, sms-ky na čo nereagoval. Dňa 22.05.2016 mal žalovaný 1/ stretnutie so svojou dcérou, vnučkou žalobcov u nich, vtedy stál pred ich domom a žalobca 1/ sa ho opýtal, či prišiel vrátiť tých 40.000,- Eur a on mu potom poslal sms aby mu dal žalobca 1/ pokoj, aby si svoje problémy riešil sám. Následne sa žalobcovia obrátili na právnik. O poskytnutie pôžičiek požiadali žalovaní spoločne s tým, že konkrétnu sumu a čo sa týka času vrátenia pôžičky, to povedal žalovaný 1/. Dcéra žalobcov vedela o výške pôžičiek, pri odovzdávaní peňazí boli všetci.

Pokiaľ ide o pôvod tých 32.000,- Eur, tieto žalobca 1/ síce vybral z firemného účtu, ale sú to peniaze - zisk už zdanený, takže už išlo o spoločné peniaze so žalobkyňou 2/. Tieto peniaze má žalobca 1/ na firemnom účte za účelom preklenutia obdobia, keď musí vyplatiť zamestnancov, kým mu nabehnú faktúry. Peňažné transakcie medzi účtom žalobcov a účtom žalovaným 1/ prebiehali už od 13.11.2012, pričom sa týkali rôznych vecí. Pokiaľ by žalobca 1/ chcel svojej dcére poslať peniaze, tak jej ich pošle na jej účet a nie na účet žalovaného 1/.

12. Z výsluchu žalobkyne 2/ súd zistil, že všetko čo povedal manžel (žalobca 1/) je pravda. Bola s ním aj pri vyberaní peňazí z banky, aj pri ich odovzdávaní. Pôžičku pýtali obidvaja žalovaní, ale pri prepočítavaní peňazí a peniaze prebral žalovaný 1/. Taktiež im žalovaný 1/ sľúbil, že prvú aj druhú pôžičku vráti do roka. Dňa 17.03.2016 im žalovaný 1/ telefonoval na pevnú linku, žalobkyňa 2/ zdvihla a predstavila sa, aj on sa predstavil. Povedal jej, že rozhovor nahráva a ona som sa ho spýtala, či mu môže pripomenúť, že je im dlžný 40.000,- Eur. Vtedy pourážal celú rodinu, má o tom aj sms-ku. To bol ich posledný rozhovor na tému peňazí. Žalobkyňa 2/ bola účastná pri poskytovaní pôžičiek, pri tej prvej osobne, pri odovzdávaní peňazí aj pri výbere, tú druhú poslal manžel cez internet banking. Žalobkyňa 2/ bola osobne pri tom, keď ich žalovaní žiadali o poskytnutie pôžičky, vtedy žalovaný 1/ povedal, že potrebujú na dostavbu rodinného domu, najskôr tých 30.000,- Eur a neskôr 10.000,- Eur. S manželom majú spoločný účet, tá prvá pôžička bola z jeho podnikateľského účtu a tá druhá z ich sporožirového účtu.

13. Z výsluchu žalovanej 2/ súd zistil, že súhlasí s výpoveďou jej rodičov (žalobcov). Bola prítomná pri pýtaní uvedených súm, keď žalovaný 1/ pýtal pôžičku za nich oboch. Peniaze im žalobcovia odovzdali v byte na Tupého ulici vo výške 30.000,- Eur, bolo to 60 bankoviek v hodnote po 500,- Eur. Žalovaný 1/ ich osobne prevzal pred všetkými a prisľúbil, že to bude splatené do 1 roka. Druhá pôžička bola 28.09.2014 cez internetbanking vo výške 10.000,- Eur, ktorá mala byť splatená do 1 roka. Mala slúžiť na dostavbu rodinného domu a na presťahovanie sa do neho. Finančnú stránku a vyplácanie faktúr a robotníkov mal na starosti bývalý manžel (žalovaný 1/), žalovaná 2/ nemala prístup k jeho účtu. Dňa 10.03.2015 si otec od nej pýtal vrátiť tých 40.000,- Eur, ona ho odkázala na manžela. K vyjadreniu žalovaného 1/, že mali dostatok financií na dostavbu domu, žalovaná 2/ predložila súdu prehľad, ktorý

jej zaslal žalovaný 1/ a ktorý sa týkal súm vyplatených cez faktúry a súm, ktoré boli vyplatené v hotovosti za výstavbu ich domu, keď hypotéky sa vyplácali príbežne a nie naraz. Keďže žalovaný 1/ o nej prehlásil, že je finančne negramotná, nemala prístup na jeho účet v TatraBanke, na ktorý jej bolo poukázané tých 10.000,- Eur. Pokiaľ ide o konanie o určenie vlastníctva k ich domu, tak nie je právoplatne skončené, bolo podané odvolanie, ktoré sa nachádza na v odvolacom súde a tú žalobu podala preto, lebo žalovaný 1/ dal prehlásenie, že nesúhlasí, aby bola zapísaná do kolaudačného rozhodnutia. Do dnešného dňa figuruje ako vlastníak iba on. K vyjadreniu žalovaného 1/, že mal dostatočný príjem a že si nepotreboval požičiavať, žalovaná 2/ predložila súdu prehľad príjmov a výdavkov, ktoré mali počas manželstva a ktoré vypracoval žalovaný 1/ stým, že musia viac šetriť.

14. Z výsluchu žalovaného 1/ súd zistil, že sa pridrižiava vyjadrenia z 09.01.2018, z predložených potvrdení o jeho príjmom je zjavné, že v zásade nebol odkázaný si od niekoho niečo požičiavať. Medzi ním a žalovanou 2/ v súčasnosti prebieha viac sporov týkajúcich sa jednak majetku a jednak spoločnej dcéry. Má za to, že toto konanie je reakciou na zamietnutie žaloby o určenie vlastníctva v 9/2016. Okrem tejto žaloby na neho podala žalovaná 2/ aj trestné oznámenie, že týra dcéru a myslí si, že by nemali takto riešiť vzájomné vzťahy, žalovaný 1/ by uprednostnil dohodu. Poukazuje na to, že žalobca 1/ v žalobe tvrdí, že vybral sumu zo spoločného účtu so žalobkyňou 2/, pričom na minulom pojednávaní uviedol, že tých 30.000,- Eur vybral zo svojej firmy, v ktorej je jediný spoločník. Ako ekonóm má vedomosť, že takáto transakcia by mala byť zavedená v účtovníctve na účte 355 - ostatné pohľadávky voči spoločníkovi. V súvahe a výkazu ziskov a strát z 31.12.2013takáto operácia zaúčtovaná nie je. Finančné prostriedky od žalobcov nežiadal, z ich strany mu neboli poskytnuté finančné prostriedky a to ani v byte na Tupého ulici. Objem finančných prostriedkov, ktorými s bývalou manželkou disponovali im postačovali na dostavbu domu. V písomnom vyjadrení zo dňa 09.01.2018 žalovaný 1/ uviedol, že žalobcovia konajú v zhode so žalovanou 2/, pričom jediným zámerom je získať majetkový prospech na jeho úkor. Na financovanie výstavby nehnuteľnosti uzatvorili obaja žalovaní dňa 16.04.2013 zmluvu o účelovom úvere č.201 301 3410 vo výške 212.300,-Eur. Následne dňa 13.08.2013 žalovaný uzatvorili zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere č. 9913003039 na sumu vo výške 42.930,-Eur. V nasledujúcom roku 2014 žalovaní čerpali dňa 01.05.2014 hypotekárny úver vo výške 50.000,-Eur, dňa 07.10.2014 účelový úver vo výške 15.000,-Eur na výstavbu nehnuteľnosti. Ako dôkaz žalovaný 1/ predložil súdu dôkazy - zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z 18.08.2011, zmluva o účelovom splátkovom úvere č. 2013013410 z 15.04.2013, zmluva o účelovom splátkovom úvere č. 9913003039 z 13.08.2013, zmluva o hypotekárnom úvere č. 2014033520 z 01.05.2014, zmluva o účelovom splátkovom úvere č. 2014097220 z 07.10.2014, oznámenie o užívaní neskolaudovanej novostavby rodinného domu z 22.03.2016). Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný 1/ si nepotreboval požičiavať v čase výstavby rodinného domu žiadne ďalšie peňažné prostriedky, nakoľko ich mal toho času dostatok. Od začiatku stavebných prác financoval stavbu rodinného domu predovšetkým zo získaných prostriedkov z predaja nehnuteľnosti nadobudnutej pred uzatvorením manželstva na tupého ulici číslo 25 v Bratislave zo dňa 18.08.2011 vo výške 145.000,-Eur a z vyššie uvedených štyroch úverov v celkovej výške 320.000,-Eur. Žalovaný 1/ má zato, že čiastka 465.230,-Eur predstavuje nadštandardný obnos peňazí na realizáciu stavby rodinného domu vrátane jeho kompletného zariadenia. Okrem iného žalovaný 1/ dlhodobo v predmetnom časovom období dosahoval príjem prevyšujúci sumu vo 100.000,-Eur ročne. Medzi žalobcami a žalovanou 2/ na jednej strane a žalovaným 1/ na druhej strane existuje extrémna forma nenávisťi z dôvodu, že žalovaná 2/ ako matka dlhodobo bráni žalovanému 1/ ako otcovi v styku s maloletou dcérou. Pokiaľ ide o sumu 10.000,- Eur žalovaný 1/ má zato, že žalovaná 2/ vyčítala žalobcom, že finančne podporujú jej sestru, ktorá je nezamestnaná a ona nikdy nič nedostala a žiadala ich o nápravu. Žalovaný 1/ sa domnieva že žalovaná 2/ za týmto účelom poskytla žalobcom jeho číslo bankového účtu a poskytnuté peňažné prostriedky teda neboli určené jemu ale žalovanej 2/.

15. Podľa ustanovenia § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len O.z.) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa § 658 ods. 1 O. z., pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

17. Podľa § 145 ods. 2 O. z. z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

18. Podľa § 100 ods. 1 O. z. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

19. Podľa § 101 cit. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 107 ods. 1 O. z. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď nemu došlo.

21. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou. Právnym dôvodom pôžičky je odovzdanie druhovo určenej veci, napríklad peňazí. Nie je predpísaná písomná forma. Na vznik pôžičky je potrebná dohoda strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky.

22. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť (§ 132 ods. 1 a 3 CSP). Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú strany sporu zaťažujúce povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je vždy daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer. Táto norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané) a aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky.

23. Keďže žalobcovia svoj nárok uplatňujú titulom zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť medzi stranami sporu uzatvorená, tak rozsah dôkazného bremena je určený citovaným ustanovením § 657 O.z.. Pre uzatvorenie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá aj ústne alebo konkludentne. Samotná zmluva neposkytuje veriteľovi žalobný nárok, tento vzniká až odovzdaním požičaných vecí. Na vznik pôžičky je teda potrebná dohoda strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky.

24. Pokiaľ ide o nárok žalobcov na zaplatenie sumy 30.000,- Eur, žalobcovia v konaní preukazovali existenciu ústnej zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť uzatvorená medzi nimi na jednej strane a žalovaným 1/ a ich dcérou na strane druhej. Právnym dôvodom tejto pôžičky je odovzdanie sumy 30.000,- Eur v hotovosti v prítomnosti strán sporu vypočutých v tomto konaní a to dňa 15.10.2013. Žalobca 1/ v konaní preukázal výpisom z účtu, že dňa 11.10.2013 vyberal sumu 32.000,- Eur z účtu v Slovenskej sporiteľni (64 bankoviek v hodnote 500,- Eur). Účelom pôžičky malo byť dokončenie rodinného domu žalovaného 1/ a jeho v tom čase manželky - dcéry žalobcov. Vzhľadom na žalobcami predložené vyššie uvedené dôkazy, súd dospel k záveru, že k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu dňa 15.10.2013 prišlo a to medzi žalobcami ako veriteľom a dlžníkmi - žalovaným 1/ a dcérou žalobcov, vtedy manželov. Predmetom pôžičky boli peniaze - 30.000,- Eur. Skutočnosť namietanú žalovaným 1/ vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu ako veriteľa, že išlo o peniaze z firmy žalobcu 1/ (zisk po zdanení) súd považoval za irelevantnú, nakoľko pokiaľ by aj žalobca ako konateľ tieto peniaze vybral z účtu firmy a požičal žalovaným, išlo by o vnútorný vzťah medzi konateľom a obchodnou spoločnosťou, bez vplyvu na predmet konania. Žalobcovia taktiež preukázali, že dňa 28.09.2014 poukázali na účet žalovaného 1/ sumu 10.000,-Eur. Žalovaný 1/ namietal v konaní, že žalobcovia nemali právny dôvod na poukázanie tejto sumy na účet žalovaného 1/, keďže ich o žiadnu pôžičku nikdy nežiadal a považoval túto sumu za plnenie bez právneho dôvodu t. j. považoval túto sumu za bezdôvodné obohatenie, pričom zároveň namietol premlčanie nároku žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia. V nasledujúcom vyjadrení žalovaný 1/ uviedol dôvod poukázania sumy 10.000,-Eur žalobcom 1/ na jeho účet ako dar, ktorý mal byť určený pre žalovanú 2/. Súd má za to že vysvetlenia žalovaného 1/ sú vo vzájomných súvislostiach

nekonzistentné, dokonca si odporujú. Žalovaný 1/ nesporeval skutočnosť, že mu žalobcovia poukázali dňa 28.09.2014 na jeho účet sumu 10.000,-Eur. Súd má za to, že pokiaľ by túto sumu považoval žalovaný 1/ v čase jej poukázania (keď vzťahy medzi stranami sporu neboli vážne narušené) za plnenie bez právneho dôvodu, v rámci normálnych rodinných vzťahov ako zať, by túto sumu vtedy žalobcom ako svokrovcom vrátil. Súd vyhodnotil vykonané dokazovanie tak, že dospel k záveru, že žalobcovia preukázali existenciu dohody strán sporu o pôžičke ako aj odovzdanie peňazí. Pôžička bola realizovaná v dvoch častiach a to 15.10.2013 vo výške 30.000,-Eur a dňa 28.09.2014 vo výške 10.000,-Eur. Súd má za to, že dôkazy ktoré predložili žalobcovia (výber z účtu, výsluchy strán sporu, telefonický rozhovor žalobcu 1/ so žalovaným 1/) vo vzájomných súvislostiach preukazujú danú skutočnosť. Súd vychádzal aj zo skutočnosti, že v telefonickom rozhovore so žalobcom 1/ žalovaný 1/ ani raz nepoprel existenciu pôžičky vo výške 40.000,-Eur niekoľko krát spomínanú v rozhovore žalobcom 1/. Je pravdou, že túto výslovne ani nepotvrdil, ale súd má za to, že pokiaľ by žalovaný 1/ existenciu pôžičky ako takej namietal, tak by túto skutočnosť v telefonickom rozhovore rozhodne uviedol. Žalovaný 1/ niekoľko krát na priamu otázku žalobcu 1/, kedy mu žalovaný 1/ vráti pôžičku vo výške 40.000,-Eur odpovedal v tom smere, aby sa stretli, že s tým nemá problém, že by si mali sadnúť a porozprávať sa a určite nájdu riešenie. Súd preto vyhodnotil nárok žalobcov zo zmluvy o pôžičke ako dôvodný, námietku premičania žalovaného 1/ vznesenú voči nároku v časti o zaplatenie 10.000,-Eur z titulu bezdôvodného obohatenia ako nedôvodnú, nakoľko nárok z titulu pôžičky sa premičuje v trojročnej lehote a preto bol uplatnený včas (prvá časť pôžičky poskytnutá dňa 15.10.2013, druhá časť dňa 28.09.2014, žaloba podaná na súd dňa 10.10.2016) .

25. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len O.z.), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. Podľa § 517 ods. 2 O. z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Žalobcovia vyzvali žalovaného 1/ na vrátenie pôžičiek emailovými výzvami (03.05.2015,19.05.2016), žalovanú 2/ ústne, avšak bezvýsledne. Z emailu zo dňa 19.05.2016 adresovanému žalobcom 1/ žalovanému 1/ súd zistil, že požiadal žalovaného 1/ aby mu pôžičku vo výške 40.000,-Eur vrátil do 25.05.2016. Žalovaní svoj dlh riadne a včas nesplnili, dostali sa do omeškania, preto súd priznal žalobcom zákonný 5,0% ročný úrok z omeškania a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti celého záväzku, t. j. zo sumy 40.000,-Eur od 26.05.2016 až do zaplatenia. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, ktorá bola v období od 16.03.2016 vo výške 0,00% , podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.

Vo zvyšku, t. j. v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 40.000,-Eur od 03.05.2015 do 25.05.2016 súd žalobu zamietol.

Súd žalovaných zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po termíne uvedenom vo výzve z 19.05.2016, t. j. od 26.05.2016.

28. Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že žalobcovia preukázali svoj žalobný návrh a preto zaviazal žalovaných 1/ a 2/ rade na zaplatenie žalovanej sumy a to spoločne a nerozdielne, keďže išlo o nárok vyplývajúci z bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných, ktorý v čase pôžičiek boli manželmi (§ 145 ods. 2 O. z.).

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd priznal úspešným žalobcom náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko boli neúspešní len v nepatrnej časti (tak ako je uvedená zamietajúca časť v bode 27 odôvodnenia) . Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.